

سو فیا

مسته‌فا مه‌ستور

له فارسییه‌وه: جه‌بار سابر

به‌پیز هه‌له‌مان کرد. به‌خوا تینه‌گه‌یشتین. من هه‌ر له سه‌ره‌تایشه‌وه ده‌ترسام، به‌پیز. به‌گیانی دایکم ده‌ترسام. نه‌مده‌ویست به‌مجوره‌ بی‌ت. واتا که‌س نه‌یده‌ویست. نه‌من، نه‌ئاسی، نه‌ره‌سول. به‌تایه‌ت که‌تازه‌ عیدی مردبوو و که‌س چه‌سه‌له‌ی ئەم کارانه‌ی نه‌بوو. به‌خودا خه‌تای من نه‌بوو، به‌پیز. خه‌تای ئاسی بوو. نه‌فره‌ت له‌ئاسی. به‌خودا ئاسی فریوی داین، به‌پیز. هه‌م من و هه‌م ره‌سولیش. وه‌ختی گلابی به‌مشاره‌که‌ی تۆپه‌که‌مانی دراند، ئاسی وتی: (ئەم گلابیه‌ حوشره‌ سه‌گی کیه‌ تا تۆپی ئیمه‌ بدریئ؟) وتی: (دوو روژ نابئ هاتووه‌ ته‌ ئەم کۆلانه، ئەیه‌وئ یارییه‌ که‌مان لئ تیک‌دات؟) وتی: (دایکی له‌ پرسه‌یدا داده‌نیشینم.)

تۆپه که بهر شووشه‌ی کارگه‌که‌ی گلابی که وتیوو. خو کارگه نه بوو، دوکانیکی چوار به پینچ مه‌تر بوو له‌سه‌ر تابلۆکه‌ی نووسرابوو: (کارگه‌ی دارتاشی میهن). شووشه‌که نه شکابوو، ته‌نیا گوشه‌یه‌کی خواره‌وه‌ی درزیکی تیکه‌وتبوو. رۆژی یه‌که‌م که هاتبووه کۆلانه‌که، ئاسی هه‌ر که بینیی وتی: (که‌لله هه‌رمی). ئاسی راستی ده‌کرد. به‌شی سه‌ره‌وه‌ی سه‌ری پان بوو، خوار که‌لله‌ی به‌ دوو قه‌وس باریک ده‌بووه‌وه‌و له‌به‌رئه‌وه‌ی سه‌ری ئه‌سله‌ح بوو له‌ دواوه‌ ریک له‌ هه‌رمی ده‌چوو. نازانم ناوی چی بوو. واتا وابزانم که‌س نه‌یده‌زانی. هه‌موو پێیان ده‌وت (گلابی). غولام سه‌گی ده‌یوت له‌ به‌نده‌ر ژنه‌که‌ی کوشتوووه‌و دواتر هه‌لاتوووه‌و هاتوووه‌ بۆ ئیهر. باوکی ئاسی ده‌یوت بینگومان ژنه‌که‌ی ته‌لاقی لیوه‌رگرتوووه‌و. جارێکیان باوکم به‌ دایکمی وت ره‌نگه‌ له‌ زیندان هاتبیتته‌ ده‌ری. وتم: (زیندان یانی چی؟) باوکم هیچی نه‌وت. پاشان به‌ دایکمی وت: (له‌وه‌ ناچی پیاوکوژ بیت. واتا قیافه‌ی له‌ پیاوکوژه‌کان ناچی. زیاتر له‌ حوشت ده‌چیته‌). باوکم راستی ده‌کرد. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌ قه‌له‌و بوو کورته‌بنه‌و چاوه‌کانی ئه‌وه‌نده‌ وردبوون، که‌ هه‌میشه‌ سه‌رت ده‌سوورما چۆن ده‌توانی به‌و چاوانه‌ بینیی، به‌لام قیافه‌ی له‌ پیاوکوژان نه‌ده‌چوو. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌یش وتم: (مه‌گه‌ر پیاوکوژان شیوه‌یان چۆنه‌؟) باوکم وتی: (بیده‌نگبه‌ بزمنزه، قسه‌م له‌گه‌ل تۆ نه‌کردوووه‌).

کاری خۆی بوو. یه‌عنی یا به‌ مشاره‌که‌ی ته‌خته‌ی ده‌بپی، یا ته‌خته‌کانی پهبه‌ندکاری ده‌کرد، یا به‌ چه‌کوشه‌که‌ی بزما‌ری داده‌کو‌تی. زیاتر کورسیی دروسته‌کرد. جارجاری می‌زیشی دروسته‌کرد، به‌لام زیاتر کورسی. ره‌سول وتی جارێکیان په‌نجه‌ره‌یه‌کی ته‌خته‌یی دووتاکی که‌ گلابی دروستی کردبوو، له‌ کارگه‌که‌یدا بینیوه‌و. وتی: (تا ئیستا په‌نجه‌ره‌یه‌کم به‌و جوانییه‌ نه‌بینی بوو). وابزانم مرۆفیکی زۆر ده‌وله‌مه‌ند داوای په‌نجه‌ره‌که‌ی کردبوو. هه‌رچه‌نده‌ من قه‌ت ئه‌و په‌نجه‌ره‌یه‌ی که‌ ره‌سول ده‌یوت، نه‌میینی. هه‌میشه‌ قه‌له‌میکی بچووک به‌ پشت گۆیوه‌ی بوو. ته‌نانه‌ت وه‌ختی ده‌چوووه‌ سه‌رئاوه‌کانی مزگه‌وتی فه‌زلیشه‌وه‌و. وه‌ختی بی‌کار ده‌بوو- که‌ زۆر که‌م ده‌هاته‌ پێش- له‌سه‌ر یه‌کێ له‌و کورسییانه‌ داده‌نیشت، که‌ خۆی دروستی کردبوو و له‌ ئاپۆرای ناو بازار راده‌ما.

ره‌سول وتی: (به‌ چ جوړیک؟ به‌ چ جوړیک ده‌ته‌وی دایکی له‌ پرسه‌که‌یدا دانیشینی؟) ئاسی وتی: (نازانم، به‌لام بینگومان ریگایه‌کی هه‌یه‌. باوکم ده‌لێ هه‌ر کارێ ریگایه‌کی هه‌یه‌.)

دوای دوو رۆژ ئاسی ریگه‌که‌ی دۆزییه‌وه‌و. واتا وای هه‌ست ده‌کرد که‌ دۆزیوتیییه‌وه‌و. خۆرئاوابوو که‌ چووینه‌ کابینه‌ی ته‌له‌فۆنی گشتییی سه‌ر کۆلانه‌که‌و ئاسی ژماره‌ی کارگه‌ی گلابی لیدا. ژماره‌که‌ی له‌سه‌ر تابلۆی سه‌ر کارگه‌که‌ی ئه‌زیه‌رکردبوو. که‌ گلابی بیسته‌ره‌که‌ی هه‌لگرت، ئاسی وه‌کو ژن ده‌نگی ناسکرده‌وه‌و. ره‌سول له‌ پیکه‌نیندا ورگی خۆی گرت و له‌ کابینه‌که‌ی هاته‌ ده‌ری. ئاسی له‌ بیسته‌ره‌که‌دا وتی ته‌لاقی له‌ میرده‌که‌ی وه‌رگرتوووه‌و ده‌یه‌وی

سه‌ره‌تا وامان هه‌سته‌کرد که‌ پو لاله‌. یه‌عنی تا به‌رله‌وه‌ی که‌ به‌و ته‌له‌فۆنه‌ ره‌شه‌ ئه‌لمانیییه‌ی قسه‌ بکات، به‌لام لامه‌زه‌به‌ بیده‌نگ بوو. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه‌ تا ناچار نه‌بوايه‌ قسه‌ی نه‌ده‌کرد. خه‌ریکی

رەسول بوو. رەسول بەردىكى بچووكى خستە ناو چەرمى نىوان لاسىكى تىروكەوانەكەو چاويكى داخست. سەرى زمانى لە نىوان لىوہكانىيەوہ ھىنايە دەرى و بەو چاوى كە كرابوہوہ بتلەكەى كرده ئامانج. وتى: (بە رىكەوت مۆلن رۆژ فىلمى كىنگ كىنگ پىشان دەدات. شەوان خەلك دەرژىنە ئەويوہ.) و دەستى بەردا. بەردەكە بە تەنىشت بتلەكەدا رۆى و كەمىك دوورتر بەر دىوارى سىنەماكە كەوت. دىسان پرسىم: (بەچ شىوہىەك دەتەوئى بىھىنىتە ئەوئى؟)

ئاسى ئەوہندە لاسىكى تىروكەوانەكەى كىشاندبوو، دەستەكانى كەوتبوونە لەرزىن. وتى: (نازانم. بە دروستى نازانم، بەلام بىگومان رىگەيەكى ھەيە.) لاسىكەكەى بەردا و كەوتە جنىودان بە بتلەكە: (باوك سەگ!) بتلەكە ورد بوو.

لە كەللەى سەگىشيان بسەرەواندايە، لەو گەرمای كاتژمىر سىيى دوانىوہرپۆيەى ناوہراستى ھاویندا لە كولانەكەى نەدەھاتە دەرى. من و رەسول و ئاسى بە پايىسكلەكانمانەوہ لەبەردەم سىنەما مۆلن رۆژدا لە پشت دارىكەوہ خۇمان مەلاسدابوو. شەلالى عەرەق بووین. دنيا گەرمبوو، لامەزەھب. چاوپوان بووین گلابى بىت.

رەسول وتى: (بەگيانى دايكم نايات) و لەسەر دەرگای سىنەماكە وردبووہوہ. كىنگ كىنگ فرۆكەيەكى بە دەستەوہ گرتبوو خەرىكبوو بە دەستەكەى تری دەيكىشا بە بالەخانەيەكى سەد نھۆمىدا.

ئاسى وتى: (سۆفيا پىيى وتووہ كاتژمىر سىيى بىتە

دەردەدل لەگەل كەسىك بكات. نازانم لەوسەرى ھىلەكەوہ چىيى بىست، كە لەپى دەستى خستە سەر بىستەرەكەو دايە پىكەنەن. كە لە كابىنەكە ھاتىنە دەرى تا مالەوہ پىدەكەنەن. كە گەيشتىنە مالى ئاسى، وتم: (گلابى چى وت ئاسى؟) ئاسى وتى: (ھىچ، وتى ئەویش ھەزەدەكات لەگەل كەسىك دەردەدل بكات.) كە ئەمەى وت دىسان ترقىايەوہ.

لەو رۆژە بەدواوہ، ئاسى چەند جارى تىرش تەلەفۆنى بۆ گلابى كرد. پىيى وتبوو ناوى، يەعنى ناوى ئەو ژنەى كە ئاسى لە دەنگەكەى نابوو، «سۆفيا» نازانم لە كام دۆزەخ دۆزىبوويەوہ. ئاخر كەس لە كۆلانەكەى ئىمە ناوى سۆفيا نەبوو. وابزانم ناوى يەكئى لەو ئەكتەرەنە بوو كە رەسول وئىنەكانى كۆدەكردەوہ. بىگومان ناوہكەى لە رەسول بىستبوو. ئاسى بە گلابى وتبوو ئەگەر پىاويكى باش دەستبەكەوئىت رەنگە دووبارە مېرد بكات.

چووبووينە كەلاوہكەى پشت سىنەما مۆلن رۆژەوہو خەرىكبووين بە تىروكەوانە لاسىكىيەكانمان يەكئى لەو بتلە عەرەقە سەگىيانەمان دەكردە ئامانج كە غولام خورادبوويەو بەردمان تىدەگرت. ئاسى وتى ھەر بۆ پىكەنەن دەيەوئى گلابى بىنىتە بەردەم سىنەما مۆلن رۆژ. تا ئەو جىيەى توانىم لاسىكى تىروكەوانەكەم راكىشاو وتم: (بەچ شىوہىەك؟) چاويكم نووقاندو لە بتلەكە وردبووہوہ. كە لاسىكەكەم بەردا، بەردەكە بە پەنا شووشەكەدا رەتبوو تۆزىك خۆل بەرزبووہوہ بە ھەوادا. تۆرەى

بەردەم سینه‌ماکه . بە چاکەت و پانتۆل و کلاوی شاپۆ و قۆنەرە ی گلاسی و چاویلکە ی هەتاوی) وتم: (ئیتەر کلاو لە بەرچی؟) ئاسی وتی: (بۆ ئەوە ی کەس قژە جوانە کە ی نەبینت) و دایە پرمە ی پیکە نین. رەسۆل وتی: (هات! بە گیانی دایکم هات!) ئیمە، وەک ئەوە ی جنمان بینیت، لە کابرایە ک رامین کە لە ناوە پاستی گەرمای هەزار پلە ی هاویندا، وەک ئەوە ی لە ئەستیرە یە کێ ترە و هاتبیت، یا لە دۆزەخ هە لاتبیت، لە سەر پلیکانە بەردیە کە ی سینه ما مۆلن رۆژ دانیشت. بە چاکەت و پانتۆلیکی خوری و قۆندرە ی گلاسی و کلاوی شاپۆ و چاویلکە ی هەتاوی.

رەسۆل وتی: (ئاسی، بە سە ئیتەر)

ئاسی وتی: (تەنیا ئەمجارە)

وتم: (مەنت لە گەل نيم)

ئاسی وتی: (بە گیانی دایکم تەنیا ئەمجارە)

سێ قۆلی رۆشیتینە کابینە ی تە لە فۆنی گشتییە وە . رەسۆل دوو ریاڵییە کە ی خستە تە لە فۆنە کە وە و ئاسی ژمارە کە ی لێدا. نیوەرۆبوو کابینە کە ئە وەندە گەرمبوو، پیکە وە نووسابووین تا بەر دەرگا و دیواری ئاسنی کابینە کە نە کە وین. وەختی ئاسی ژمارە کە ی لێدەدا هەرسیکمان گویمان چەسپاندبوو بە بیستەری تە لە فۆنە کە و گویمان لە دەنگ زەنگە کە ی گرتبوو.

رەسۆل وتی: (ئەم کاتە ی نیوەرۆ هەموو خەلکی دنیا نووستوون. تەنانەت سەگو پشیلە کانیش. تەنانەت مشکە کانیش)

ئاسی وتی: (گلابی لە ریزی هەموو خەلکی دنیا

(نییە) کە گلابی بیستەرە کە ی هەلگرت، ئاسی پالی بە هەردوو کمانە وە نا بۆ دواوە و بەر دیواری ئاسنی گەرمی کابینە کە کە وتین. رەسۆل جینیوی بە ئاسنی رەنگ زەردی کابینە کە داو بە شەق تیی بەربوو. ئاسی دەنگی ناسک کردە وە و وتی باوکی مردووە و دەیه وی دوانیوەرۆ بۆ ناشتنی تەرمە کە ی بە ئۆتۆبۆس بپوات بۆ شیراز. وتی یە ک دوو هەفتە ی تر دەگەریتە وە . وتی هەربۆیە دوییت نەیتوانیوەرۆ لە کاتی خۆیدا لە بەردەم سینه ما مۆلن رۆژدا ئامادە بیت. پاشان شتانیکی وت لە مە پ ئەوە ی کە کاریکی تازە ی لە بەرگدرووی پەریسا خانم دۆزیوەرۆ. کاتی ئاسی لە بارە ی بەرگدروونە وە قسە ی دەکرد، دەتوت لە گەل من یا رەسۆل یا باوکی قسە ی دەکرد. دەنگی ژنانە نەبوو.

عەسر لە گەراجی گواستە وە ی ئیران تور، گلابی تا خۆرئاوا چاوەرپی سۆفیا بوو. سۆفیای نەبینی بوو نەیشی دەناسی، هەربۆیە جۆریک سەیری ژنانی ناو گەراجە کە ی دەکرد، وەک بلایی هەر یە کێ لە وانە دەیانتوانی سۆفیا بیت. چاوەرپی بوو یە کێ لە ژنەکان بیتە پیشی خۆی پی بناسیت. وەختی هەوالیک لە سۆفیا نەبوو من و ئاسی و رەسۆل چووینە پیشی. کە گلابی ئیمە ی بینی دەموچاوی تیکناو وتی: (لێرە چیتان ئەوی؟)

ئاسی وتی: (چاوەرپی کیت؟)

رەسۆل وتی: (وابزانم چاوەرپی سۆفیا خانمە .)

گلابی وتی: (بێدەنگب!)

ئاسی وتی: (سۆفیایە ک لە ئارادا نییە، گلابی .)

گلابی وتی: (برۆن ونبن لە بەرچاوم!)

وہک بلّیٰ لہ ناوہ راستی سیرو کورسی و تہختہی کارگہ کہدا، بہ پیوہ مردبوو. وہک بلّیٰ کہسیک خہریکبوو لہوسہری ہیّلہ کہ، ناونیشانی بہہشت یا ہہوالی بردنہوہی بیوک جی. ئیس. ئیکسی بہو دەدا. تہنیا کاتی بیستہرہ کہی دانا ئیمہی بینی و پارچہ تہختہیہ کی تیگرتین.

رہسولّ وتی: (پیم وتووہ تہواو دلّم یہعنی دلّی سؤفیہ بوی تہنگ بووہ. بہ راستی کہرہ. ئەسلەن دەنگہکان لیک جیاناکاتہوہ.) وتی: (پیموتووہ وەختی خہریکبووی ئەو ہاروجہت لہ گہراجہ کہدا دارکاری دەکرد، سواری ئوتوبؤس بووم و تو منت نہ بینی.)

رؤژی دواتر ئاسی تہلہفونی بؤ گلابی کرد و وتی میہن-خوشکہ کہی، یہعنی خوشکی سؤفیہ-خہریکہ تہلاق لہ میردہ کہی وەردہگریّت و دەبیّت بروات بؤ ئەسفہان. سی رۆژ دواتر رہسولّ ہہوالی گہرانہوہی دایہ گلابی. ہفتہی دواتر ئاسی بہ گلابی وت دایکی- یہعنی دایکی سؤفیہ نہخوش کہوتووہ دەبی بگہریتہوہ شیراز. کہ لہ شیراز گہرایہوہ رہسولّ تہلہفونی کرد و وتی لہ گہل پەریسا خانم شہپی بووہو لہ بەرگدرووہ کہ دەری کردووہ. وتی بہ شوپن کاردا دەگہرئ. پاشان سؤفیہ مالی گواستہوہو چو بؤ خانوویہک، کہ لہ پشت مزگہوتی فہزلییہوہ بوو. مانگی دواتر میہن لہ ئەسفہانہوہ ہاتو بووہ ہاومالی سؤفیہ. دواتر سؤفیہ لہ ئارایشنگہ یہک کاریکی دۆزییہوہو دوی دوو ہفتہ دایکی مرد.

قہت غولام سہگیم بہمجورہ مہست نہ بینی بوو.

وتم: (ئاسی راست دەکات، سؤفیایہک لہ ئارادا نییہ. خوی لہ تہلہفونہ کہدا دەنگی سؤفیہ دروستدہکات.)

رہسولّ وتی: (ئاسی، دەنگی سؤفیہ دروست بکہ تا تیگات.)

ئاسی دەنگی ناسک کردہوہو وتی: (وای چہندم خۆشئہوی.)

کہ ئەمہی وت، کتوپر گلابی ہاتہ پیئسی و گوچکہی رہسولی گرت. خہریکبوو شہقی تیہلہدەدا کہ من و ئاسی لہ ترسا ہەلاتین، بہوجورہ کہ رامان دەکرد دادو ہاواری رہسولّمان دەبیست، کہ گلابی جنپوی بہ شیراز و ئوتوبؤس و ناشتنی تہرم و رہسولّ و خۆیشی دەدا.

رہسولّ وتی: (غولی بی کلک و شاخ.) وتی: (کہس نہیہ تہ ناوہوہ.) وتی: (تلی ساقالاس) و چووہ کابینہی تہلہفونہ کہوہ. من و ئاسی لہ پشت شووشہی کابینہ کہوہ لہ رہسولّ وردبووینہوہ، کہ ہیشتا گوچکہی بہہوی لیدانیک کہ گلابی لہ گہراجہ کہ لیدابوو، سوور ہلگہرابوو. دواتر گوچکہمان چہسپاند بہ شووشہ کہوہ، بہلام ہیچمان نہ دەبیست. لہ شہقامہ کہ ہراوہوریاوو.

ئاسی وتی: (بابرؤینہ سؤراغی گلابی.)

سواری پاییسکیل بووین و تا کارگہ کہی گلابی یہک ہەناسہ پایدہرمان لیدا. وەختی گہیشتن، گلابی وەستابوو خہریکبوو بہ تہلہفون قسہی دەکرد. یہعنی قسہی نہ دەکرد، تہنیا خہریکبوو گوچی دەگرت. پاییسکیلمان خستہ سہر شوستہ کہو بہ ترسہوہ چووینہ پیش. گلابی دەنگی کہوتنی پاییسکیلیکی نہژنہوت. ئیمہی نہ بینی. وشک ببوو،

كە لە پشت بەر بەستی لافاوه كە سەر كەوتین غولامان بینی. شەویكى تاريك بوو، غولام لە ژیر رووناكی كزی گلۆپی ستوونی كارەباكه دا لە سەر بەر بەستی لافاوه كە دانیشتیوو، خەریكبوو عەرەقی دەخواردووه. لەوبەری چەمەكه رامابوو. هاوین بوو بەهۆی گەرمی دنیاوه كراسەكهی شەلالی عەرەق ببوو.

ئاسی وتی: (من تەواو حەوسەلەم نەماوه، ئیستا سۆفیا لە كوێیە؟)

رەسول وتی: (وابزانم چووە بۆ شیراز بۆ ناشتنی تەرمی دایکی.)

بۆگەنی ئەو ماسییە وردانەى كە ماسیگرەكان لە خوار بەر بەستی لافاوه كە رشتبوویان، خەریكبوو كویری دەكردین. غولام لە تاریکییەكه دا وتی: (ئەمشەو لە شیراز گەراووتەوه.) و پاشان بتلە بەتالەكهی فرێدايه چەمەكهوه.

رەسول لەسەر خۆ وتی: (بە گیانی دایكم من هیچم پێنەوتوووه.) رەسول راستی دەكرد. یەعنی وهختی سویندی بە گیانی دایکی دەخوارد، درۆی نەدەكرد.

ئاسی وتی: (مارمیلكه تۆ وتووتە؟)

وتم: (بە گیانی ئاسی كاری من نەبوو، من هیندەى سەگێك لە غولام دەترسم.)

ئاسی وتی: (ببگومان ئەو كەرە خۆی وتویتی.) مەبەستی گلابی بوو.

غولام وتی: (ئەو لامەزەهەبە وهك مانگ وابوو، ئەمشەو بینیم. لە گەراجی ئێران تور بوو. حەیفە ئەم حۆرییە بكەوێتە دەست گلابی بێ كلک و شاخ. تا غولام هەبێت ئەم یارۆ دەشتەكییە كەری كوێیە.) پاشان تفيكى رۆكردە سەر خۆلى بەر بەستهكهو

ئەمجارە لە خۆوه هاواریكرد: (سۆفی پارووی ئەو حەرامزادەیه نییە. دایكى لە پرسەدا دادەنیشیتم، كەسێك بیهوئ بە خراپ سەیری سۆفییەكهى من بكات. ئەو دەورانە گوزەشت كە غولام رێگەى بە هەر هەتیو و مەتیویك دەدا، دەمەدەمەى لەگەڵ بكات. لە سبەیهوه كەسێك ناوی سۆفی بەهێنى تیلانترپینی دەكەم. نینگەیشتی؟)

رەسول هەنگاویك هاتە دواوهو بە ئاسییەوه لكا.

وتم: (كوپینا بابروین.)

غولام چەقۆ ئەبوئەلقەكهى لە گیرفانى دەرھیناوا لە هەوادا سووراندی. لە خۆوه هاواری دەكرد. لامەزەهەبە كەللەى گەرم ببوو.

وتی: (ئەوهى كە غولام تەمەنێك چاوهپوانى بوو ئیستا لە شیراز گەراووتەوه.) پاشان تا ئەو جییەى كە دەیتوانی دەنگی نزمكردەوه: (حۆرى چییە؟ مانگ بوو كە لە ئۆتۆبۆسەكه دابەزى. لامەزەهەبە، لە ئاسمانەوه هاتبووه ئۆتۆبۆسەكهوه. بۆیه ئەمشەو تاریكە. وهختی مانگ بچیتە ئۆتۆبۆسەوه، ئیتر هەموو كەریك دەزانى لە ئاسمان نییە. مانگ یا لە ئاسمانە یا لە ناو ئۆتۆبۆسدا. من دەلیم لە ئۆتۆبۆسدايه.) دیسان قیژاندی: (ئەگەر لە ئاسمانە، كەواتە لەبەرچى ئەم ئاسمانە نەفرەتییه وهك قیر رەشە؟)

كە لە بەر بەستهكه چووینە خوارى، هیشتا غولام نەرەنەرى بوو. خەریكبوو لەبارەى سۆفیا و ئاسمان و ئۆتۆبۆس و مانگ و تاریكى و گلابی و چەقۆ و تیلانترپینەوه قسەى دەكرد.

هەرچى پارەیهك لە دەخیلەكانماندا هەبوو خستمانە

مهستور به که مین
چیرۆکی خۆی
به ناوی (دوو)
چاوی خانوویهکی
تهی له سالی
۱۳۶۹ نووسیهوه
له هه مان سالدایا
له گۆفاری کیان
بلاویۆتهوه.
ئهو به که مین
کتیپی خۆی له
سالی ۱۳۷۷
به ناوینشانی
(عەشقی سەر
شۆسته) که دوازه
کورتە چیرۆک
بوو چاپ کرد.
تا ئیستا نزیکه
سیازده کتیپی
هه به که زۆریه یان
چیرۆک و رۆمان
و چەند کتیپیکی
وه گۆنرانیشی هه به.

وتبوی له فیلمه که دا بینویستی که سیکیان به دوو
تهخته وه به ستبوه وه و پاشان بزماریان به له پی
دهسته کانیدا دا کوتابوو. هه رچی بیرمکرده وه ناوی
فیلمه که م بیرنه که وته وه. دواتر گلابی مشاری
هه لگرت و چوو تاریکایی دوکانه که وه. که له
دوکانه که هاته ده ری خوی له مه چه کی دهسته کانی
ده تکایه سەر زه وییه که. له هه مان جی ئه وه نده
له سەر شۆسته ی به رده م دوکانه که ی مایه وه، تا
له هۆش چوو و که وت. هه له مان کرد، به پرێز.
به خوا نه مانده ویست به مجۆره ی لیپی. یه عنی
که س نه یده ویست، به پرێز. نه من، نه ئاسی، نه
ره سول. به تاییه ت که تازه عیدی مردبوو و که س
حه وسه له ی ئه م کارانه ی نه بوو.

سەرچاوه:

حکایت عشقی بی قاف بی شین بی نکه
مجموعه داستان کوتاه
مصطفی مستور
چاپ چهارم
نشر چشمه
زمستان ۱۳۸۵، تهران

سهریه ک و دامان به شه هین ته لا. پیمان وت
برۆ بۆ دوکانی گلابی و پیی بلای ناوی سۆفیا به.
نه جیب نه بوو، به لام نه گهر کاریکی له دهست
بهاتایه بۆ خه لکی نه نجام ده دا. وتمان پیی بلای
ده یه وئ بۆ هه میسه له م شاره بروات. ئاسی وتی
تا غولام به لایه کی به سهر گلابی نه هیناوه، ده بی
سۆفیا له م شاره بروات. به پرێز به خوا نه مانده زانی
به مجۆره ی لیپی. به ناخیرمان وامان زانی بیریکی
باشمان کردۆته وه. ئاسی وتی سۆفیا له م شاره
بروات مه سه له که ته واو ده بی. به لام مه سه له که
ته واو نه بوو، به پرێز. وتم خه تای ئاسی بوو. به
خوا ئیمه بیگونا هین. وه ختی شه هین ته لا چوو
سۆراغی گلابی، ئیمه له پشت قۆلکس واگنی
پۆسته خانه که وه خۆمان شارده وه و سهرمان
کرد. سهر ته شه هین ته لا توژیک قسه ی له گه ل
گلابی کرد و پاشان دهستی خسته سهر روومه تی.
ده نگیانمان نه ده بیست، به پرێز. و ابزانم گلابی قسه ی
نه کرد. یه عنی من نه مبینی، به پرێز. دواتر شه هین
خانم که وته پری و روی. که شه هین رویشت، گلابی
له سهر شۆسته که دانیشت. وه ک بلایی هه والی
مه رگی دایکیان دا بووه. ئاسی وتی: (بوچی له وئ
دانیشت؟) پاشان له سهر شۆسته که هه ستاو چوو
کارگه که وه. بزماریکی گه وره ی هه لگرت و دهستی
چه پی خسته سهر میزی کاره که ی. به دوو په نجه ی
هه مان ئه و دهسته ی که له سهر میزه که بوو،
بزماره که ی له سهر له پی ده ستیدا دانا بوو. دواتر به
دهستی راستی چه کوشه که ی هه لگرت و تووند به
بزماره که ی کیشا. خوی پرژایه ده موچاوی. سهر
کراسه که ی، سهر میزه که. سهر دیواره که. که وتمه
بیری فیلمی که وه که ره سول بۆی باسکردبووم.